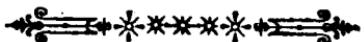

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.

Α.

Άν αληθεύῃ τὸ λεγόμενον, δτὶ εὐτυχεῖς οἱ λαοὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἱστορίαν, ἀληθέστερος τότε καὶ ὁ ἐξ ἀντιθέτου λόγος, δτὶ δυστυχεῖς οἱ λαοὶ οἱ ἔχοντες ἱστορίαν καὶ ἀγνοοῦντες αὐτήν.

Από τινος παρατηρεῖται ἐν Ἑλλάδι ἱστορική τις κίνησις, ἐξ ἣς προῆλθον πολλαὶ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἡττον ἀξιοσημείωτοι μελέται περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ μεσαιῶνος, διότι οὗτος καὶ μόνος ἀποτελεῖ τὸ σκοτεινὸν νέφος τὸ καλύπτον τὸν ἱστορικὸν ἡμῶν ὄρίζοντα. Η ἐπιστημονικὴ αὕτη ἐξέγερσις θὰ ἢν ἀληθῶς ἀνωτέρα παντὸς ἐπαίνου, ἀν τις τῶν ἀξιοτίμων ἱστορικῶν ἐπρόβαλλεν ἔστω καὶ ως ἐνδόμυχον στοχασμὸν: ἀλλὰ ποῦ ἡ Ἑλλὰς; διότι ἀτυχῶς, μεθ' δλους τοὺς διθυραμβικοὺς κρό-

